

Arrest

nr. 169 189 van 7 juni 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
 2. X
 als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen
 X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X op 1 juli 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 17 april 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en tot afgifte van de bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 april 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partijen, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, dienen op 18 maart 2010 een aanvraag in voor een machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 17 april 2013, met kennisgeving op 31 mei 2013, neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 18.03.2010 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

*I., S. (...) (RR (6) (...))
geboren op (...) te Skopje
en echtgenote:
M., N. (...) (RR (6) (...))
geboren op (...) te Skopje
en minderjarige kinderen:
I., M. (...) (RR (6) (...))
geboren op (...) te Skopje
I., A. (...) (RR (6) (...))
geboren op (...) te Skopje
nationaliteit: Macedonië
adres: (...)*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden:

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

De arts-adviseur stelt in haar verslag dd. 09.04.2013 dat uit de door betrokkene voorgelegde medische attesten blijkt dat betrokkene lijdt aan een aandoening waarvoor hij medicamenteus behandeld wordt. Opvolging door een arts is noodzakelijk. Uit de beschikbare medische stukken blijkt geen actuele strikt medische contra-indicatie tot reizen, noch een strikt medische noodzaak tot mantelzorg. Ondersteuning door familie is aangewezen (zie gesloten omslag in bijlage). Aangezien deze beslissing ook geldt voor het gezin van betrokkene, kan ervan uitgegaan worden dat zij zullen instaan voor deze ondersteunenden aanwezigheid en hulp.

Dusdanig stelt zich de vraag naar zowel de behandelings- en opvolgingsmogelijkheden als de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen in het herkomstland van betrokkene. Uit het verslag van de arts-adviseur en de gegevens opgenomen in het administratieve dossier van betrokkene blijkt dat zowel de beschikbaarheid als de toegankelijkheid van de benodigde behandeling en opvolging voldoende gegarandeerd zijn in Macedonië (zie ge- sloten omslag in bijlage).

De arts-adviseur komt dan ook tot de conclusie dat de aandoening van betrokkene, hoewel hij lijdt aan een aandoening die kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico kan inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien de nodige behandeling en opvolging beschikbaar zijn in Macedonië (zie ge- sloten omslag in bijlage).

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft. Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Dat in het verzoekschrift ook argumenten worden aangevoerd (m.n.: het feit dat al de sociale en economische belangen van verzoekers in België gevestigd zijn) welke geen betrekking hebben op de medische toestand van betrokkenen. Dat met de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 duidelijk een onderscheid werd aangebracht in twee verschillende procedures, m.n. ten eerste het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening, ten tweede het artikel 9bis voor in België verblijvende personen, die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden, en die om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging wensen te verkrijgen.

Dat de hier ingeroepen niet-medische elementen buiten de medische context van artikel 9ter vallen en dat derhalve in dit verzoek aan deze niet-medische argumenten geen verder gevolg kan worden gegeven.

De huidige beslissing betreft de aanvraag 9ter d.d. 18.03.2010, die betrekking heeft op de medische toestand van I.S. (...). Betrokkenen hebben echter na de indiening van de aanvraag medische attesten voorgelegd op naam van M.N. (...); deze laatste kunnen niet in overweging genomen worden in het kader van de huidige beslissing. Het staat betrokkenen echter vrij een nieuwe aanvraag conform art. 9ter in te dienen opdat deze medische elementen op naam van M.N. (...) eveneens in overweging zouden genomen worden.”

Eveneens op 17 april 2013, met kennisgeving op 31 mei 2015, neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten aan de eerste en tweede verzoekende partij. Dit zijn de tweede en derde bestreden beslissing, waarvan de motieven telkens luiden als volgt:

“In uitvoering van de beslissing van (...), wordt aan de genaamde: (...)
geboren te (...) op (...), nationaliteit Macedonië

Het bevel gegeven, om ten laatste binnen 30 dagen na de kennisgeving, het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten:

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië¹, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980:

x 1° hij(zij) in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: niet in het bezit van een geldig visum.”

2. Over de rechtspleging

2.1. Waar de verwerende partij in haar nota vraagt de kosten ten laste van de verzoekende partijen te leggen, wijst de Raad erop dat de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging genieten, zodat aan geen van de partijen kosten van het geding ten laste kunnen worden gelegd. Het beroep is immers kosteloos.

2.2. De Raad stelt verder vast dat M.I., die de zoon is van de eerste en tweede verzoekende partij en die op het ogenblik van het instellen van huidig beroep minderjarig was en vertegenwoordigd werd door zijn beide ouders, op 6 april 2016 achttien jaar is geworden. Er dient te worden aangenomen dat hij in eigen naam de procedure verderzet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In wat als een eerste middel kan worden beschouwd, gericht tegen de eerste bestreden beslissing, voeren de verzoekende partijen onder meer de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partijen betogen onder meer dat de nodige medicatie niet voorhanden is ondanks het advies van de ambtenaar-geneesheer en stellen dat deze laatste niet zomaar kan stellen dat vereiste medicatie zomaar kan worden vervangen door een ander, vervangingsmedicijn. Zij menen dat er onzorgvuldig werd gehandeld doordat de ambtenaar-geneesheer voorbijgaat aan het feit dat het gaat over vervangingsmedicijnen en opvolging in ontoegankelijke faciliteiten.

3.2. De verwerende partij antwoordt met betrekking tot het eerste middel het volgende in haar nota met opmerkingen:

“In een eerste middel, gericht tegen de ongegrondheidsbeslissing, beroept verzoeker zich op een schending van:

- *artikel 9ter van de Vreemdelingenwet;*
- *artikel 62 van de Vreemdelingenwet;*
- *artikel 7 van het K.B. van 17 mei 2007 - Koninklijk besluit tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de et van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;*
- *de beginselen van behoorlijk bestuur;*
- *de motiveringsplicht zoals bepaald in de wet van 29.07.1991 ;*
- *het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.*

In de uiteenzetting van zijn middel houdt verzoeker tevens een schending voor van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker houdt voor niet te begrijpen waarom zijn aanvraag ongegrond verklaard werd; hij meent te voldoen aan de drie voorwaarden die gesteld worden op de website van dan Kruispunt Migratie, en licht dit toe.

Betreffende de vermeende schending van de Wet van 29.07.1991 en van artikel 62 Vreemdelingenwet, die de formele motiveringsplicht betreffen, laat de verwerende partij gelden dat bij lezing van verzoekers inleidend verzoekschrift blijkt dat deze daarin niet enkel inhoudelijke kritiek leveren, maar dat hij er ook in slaagt de motieven vevat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijk geeft kennis te hebben van de motieven vevat in de bestreden beslissing.

De verwerende partij is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoeker het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

De verwerende partij merkt op dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

In antwoord op verzoekers concrete kritiek die de inhoud van de motivering en aldus de materiële motiveringsplicht betreft, laat de verwerende partij gelden dat de gemachtigde van de Staatssecretaris verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf o.g.v. artikel 9ter van de Vreemdelingenwet geheel terecht ongegrond heeft verklaard.

Met zijn beschouwingen dat hij wel zou voldoen aan de drie voorwaarden die gesteld worden op de website van dan Kruispunt Migratie, toont verzoeker niet aan dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk zou zijn.

Terwijl de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen optreedt als annulatierechter, en dus niet als een rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtszoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. De rechter in vreemdelingenzaken onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane vaststelling van de feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is, wat in casu om hoger vermelde redenen niet het geval is

In antwoord op verzoekers beschouwingen die enigszins betrekking hebben op de concrete motieven van de bestreden beslissing, laat de verwerende partij gelden dat de gemachtigde van de Staatssecretaris de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van art. 9ter Vreemdelingenwet geheel

terecht ongegrond heeft verklaard, en dit nu de nodige behandeling en opvolging zowel beschikbaar als toegankelijk zijn in Macedonië.

Waar verzoeker de ongegrondheidsbeslissing - en in het bijzonder het advies van de arts- adviseur - bekritiseert, laat verweerder gelden dat de kritiek van verzoekende partij voor het overgrote deel geen betrekking lijkt te hebben op de werkelijke inhoud van de bestreden beslissing.

Verzoeker verwijst naar het feit dat hij in België verblijft en ernstig ziek zou zijn, maar gaat eraan voorbij dat zijn aanvraag werd ongegrond verklaard om reden dat de nodige behandeling beschikbaar en toegankelijk is. Zijn kritiek is dan ook niet afgestemd op de beslissing waarvan hij de nietigverklaring vordert.

Bovendien kan verzoekende partij niet ernstig voorhouden dat het feit dat een eerdere ongegrondheidsbeslissing werd vernietigd, maakt dat zijn aanvraag zonder meer gegrond dient te worden verklaard. Dergelijke redenering miskent de draagwijdte van de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Verzoeker poogt vervolgens voor te houden dat het advies van de arts-adviseur genomen is om tot een ongegrondheidsbeslissing te komen, en niet om de werkelijke gezondheidstoestand van verzoeker te beoordelen. Deze vage beschouwing, die op geen enkele manier aannemelijk wordt gemaakt, kan uiteraard niet worden aangenomen.

Terwijl verzoeker voorhoudt dat niet alle medische stukken werden nagekeken, doch verzoeker in gebreke blijft aan te duiden met welke attesten die hij heeft voorgelegd, dan wel geen rekening zou zijn gehouden. Verzoekers vage beschouwingen volstaan geenszins opdat een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aannemelijk wordt gemaakt.

Verder houdt verzoeker voor het niet eens te zijn met de conclusie van de arts-adviseur die stelt dat de nodige opvolging en zorgen beschikbaar zouden zijn in Macedonië. Verzoeker meent dat DVZ zich niet kan baseren op informatie uit 2010, met name de National Essential Medicines List of Macedonia.

Verzoeker kan uiteraard niet worden gevolgd bij deze kritiek; het is niet omdat de lijst inzake de essentiële medicijnen van Macedonië gepubliceerd werd in 2010, dat deze lijst niet meer actueel zou zijn. Verzoeker toont alleszins niet aan dat deze lijst op heden niet meer actueel is voor wat de door hem genomen medicatie betreft, zodat hij niet aannemelijk maakt dat deze verwijzing kennelijk onredelijk zou zijn.

Bovendien heeft de arts-adviseur ook rekening gehouden met andere bronnen, die dateren uit 2012 en 2011.

Verwerende partij merkt verder op dat de arts-adviseur verzoeker niet dient te onderzoeken, doch zijn advies wel degelijk kan verschaffen op basis van de medische stukken die worden voorgelegd. De arts-adviseur is ook niet de behandelend geneesheer van verzoeker, doch dient een advies te verstrekken in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

"De bestreden beslissing steunt zich voor deze conclusie op het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer, die zoals blijkt uit het administratief dossier zich heeft gesteund op het door verzoekster bijgebracht verslag van de specialist. Artikel 9ter, §1, tweede alinéa voorziet dat er een advies wordt verschaft door een ambtenaar- geneesheer die zonedig de vreemdeling kan onderzoeken en bijkomend advies kan inwinnen van deskundigen. Het is aan de ambtenaar-geneesheer aldus toegestaan om zich voor zijn advies louter te baseren op de neergelegde medische attesten zonder de vreemdeling zelf te onderzoeken indien hij de mening is toegedaan dat hij ook zonder een eigen onderzoek een onderbouwd advies kan geven." (R.v.V.nr. 41 432 van 7 april 2010)

Verder vermag de arts-adviseur wel degelijk in zijn advies te verwijzen naar de informatie die blijkt uit de MedCOI-databank; de disclaimer doet hieraan geen afbreuk. Verzoeker kan niet dienstig anders voorhouden. Terwijl de toegankelijkheid van de medische zorgen verderop in het advies, in een afzonderlijke paragraaf behandeld wordt. De loutere en ongestaafde bewering van verzoeker dat er in Macedonië geen sociale zekerheidsstelsel bestaat, kan gaan afbreuk doen aan de afdoende motieven van de bestreden beslissing inzake het uitgebreide sociale zekerheidssysteem in Macedonië, de verplichte ziekteverzekering, de eerdere behandeling van verzoeker in Macedonië, de aanwezigheid van zijn gezinsleden in Macedonië, en de verwijzing naar de hulp die het IOM kan bieden via het REAB-programma.

Verzoeker gaat niet in op deze concrete motieven, en toont derhalve niet aan dat deze motivering kennelijk onredelijk zou zijn.

De door verzoeker voorgehouden schending van de materiële motiveringsplicht kan dan ook geenszins worden aangenomen.

Waar verzoeker nog verwijst naar het feit dat zijn echtgenote ziek zou zijn, laat verweerder gelden dat de arts-adviseur dienomtrent heeft gemotiveerd dat verzoekende partij niet heeft aangetoond dat zij arbeidsongeschikt is, hetgeen door verzoekende partij ook niet wordt weerlegd. De arts-adviseur heeft ook gemotiveerd dat mantelzorg niet noodzakelijk is, hetgeen al evenmin wordt betwist door verzoekende partij.

Verzoekende partij spreekt zichzelf integendeel tegen, daar waar hij stelt dat zijn echtgenote niet voor hem kan zorgen, maar anderzijds wel uitdrukkelijk bevestigd in het verzoekschrift: "Verzoekers haalden reeds aan dat verzoekster nu voor haar echtgenoot zorgt. "

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers dossier door de arts-adviseur aan een zeer uitvoerig en zeer degelijk medisch onderzoek werd onderworpen, doch dat diende te worden besloten dat de medische aandoening niet voldoet aan de vereisten van art. 9ter §1 voormeld aangezien een behandeling in het herkomstland beschikbaar en toegankelijk is.

De gemachtigde van de Staatssecretaris en de arts-adviseur hebben hierbij kennis genomen van alle informatie die hen door de verzoeker werd verstrekt; verzoeker toont niet anders aan.

De verwerende partij besluit dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat verzoekers aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond diende te worden verklaard.

De gemachtigde van de staatssecretaris handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoeker concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel inclusief.

Terwijl de bestreden beslissing afdoende gemotiveerd is in rechte en in feite, om te voldoen aan de formele en de materiële motiveringsplicht.

Tot slot merkt verwerende partij nog op dat verzoeker niet ingaat op de door hem voorgehouden schending van artikel 7 van het K.B. van 17 mei 2007, zodat dit onderdeel van het eerste middel onontvankelijk is.

De uiteenzetting van verzoeker kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.

Het eerste middel is deels onontvankelijk en voor het overige ongegrond. Het kan niet worden aangenomen."

3.3. De verzoekende partijen bekritisieren de eerste bestreden beslissing inhoudelijk, zodat zij de schending aanvoeren van de materiële motiveringsplicht. Nazicht van de materiële motivering houdt in casu nazicht in van de voorgehouden schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Tevens achten zij de zorgvuldigheidsplicht geschonden. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet, dat de juridische grondslag van de eerste bestreden beslissing vormt, luidde ten tijde van het nemen van de eerste bestreden beslissing als volgt:

“§ 1

De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonde overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1

De toekenning van een machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel kan worden geweigerd aan de vreemdeling die zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum door de ambtenaar-geneesheer of de geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde of de door de minister of zijn gemachtigde aangestelde deskundige en hiervoor ten laatste binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft.

§ 2

Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4

(...)

§ 5

(...)

§ 6

Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.

§ 7

(...)"

In casu verklaarde de verwerende partij de aanvraag tot verblijfsmachtiging van 18 maart 2010 van verzoekende partijen ontvankelijk doch ongegrond omdat niet blijkt dat de eerste verzoekende partij lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het herkomstland of het land waar zij gewoonlijk verblijft, nu deze behandeling beschikbaar is in Macedonië. Er wordt hierbij verwezen naar een medisch advies dat een ambtenaar-geneesheer op 9 april 2013 opstelde met betrekking tot de medische problematiek van eerste verzoekende partij.

De ambtenaar-geneesheer bracht volgend advies uit:

“Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 18.03.2010.

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

— Verwijzend naar de medische attesten d.d. 24/02/2010, 15/04/2010, 16/08/2010, 07/03/2010 van Dr. M.M. (...), huisarts, blijkt dat betrokkene lijdt aan een angstdepressie met nachtmerries. Er zou sprake zijn van mishandelingen tijdens de legerdienst met een posttraumatisch stress-syndroom tot gevolg. Betrokkene zou behoren tot een minderheid die gediscrimineerd wordt. Hij neemt tranquillizers nl. diazepam en bromazepam. Betrokkene kan reizen.

Betrokkene werd uitgenodigd op de raadpleging van 08/05/2012.

Betrokkene overhandigt bijkomende medische attesten (35 pagina's).

- Een attest van tussenkomst in verzorgingskosten.

- Een afsprakenkaart van Dr. D. (...).

- Een attest van medicatie van Dr. D. (...).

- Een medicatievoorschrift van Dr. D (...) d.d. 04/05/2011.

- 04/05/2012: medisch attest Dr. R. (...), huisarts met diagnose van depressie.

- Getuigschrift voor verstrekte hulp van Dr. S. (...) psychiater te Beveren d.d.03/05/2010.

- Een attest van medicatie in het kader van de dringende medische hulpverlening d.d. 01/06/2012.

- Medicatie voorschriften van Dr. D. (...).

- Medisch attest d.d. 07/03/2011 van M.M. (...): angstdepressie.

- Een ontslagbrief van de kliniek voor toxicologie te Skopje van juli 2001 en mei 1999: opname voor intoxicatie. Er zou sprake geweest zijn van hallucinaties. Haldol, een neurolepticum werd voorgeschreven en betrokkene werd aangeraden onder psychiatrische controle te blijven.

- Verslag van het militair hospitaal te Skopje van 1995 en 1999: afgekeurd voor de dienst om psychiatrische redenen. In 1995 wordt hij voor de duur van 4 jaar niet bekwaam geacht voor de militaire dienst wegens neuropathie en immaturitas emotionalis. In 1999 wordt hij opnieuw niet bekwaam geacht voor de militaire dienst. Nu spreekt men van een gestoorde persoonlijkheidsstructuur en een IQ onder de 80-89 dus een vrij lage intellectuele bekwaamheid. Er is ook een lage tolerantiegrens voor frustraties met agressief gedrag.

Betrokkene is in 1995 ziek geworden. Hij begon aan zijn legerdienst maar werd snel afgekeurd om psychiatrische redenen na een grondig medisch onderzoek. Een persoonlijkheidsstoornis werd vastgesteld met hallucinaties. In de jaren volgend op het begin van de aandoening werd hij ettelijke keren gehospitaliseerd voor suïcidepogingen. Hij was ook agressief. Hij werd opgevolgd door een psychiater en nam medicatie. In 1999 werd hij opnieuw afgekeurd voor militaire dienst. Toen werd de diagnose gesteld van lage intelligentie en een persoonlijkheidsprobleem. In 2010 kwam hij naar België omdat een deel van de familie (ouders) hier reeds verblijft. Betrokkene wordt op dit moment psychiatrisch opgevolgd door Dr. D.W. (...) die hij om de 2 maanden ziet. Hij neemt als medicatie Sipralexa, Zyprexa, Abilify en Xanax. Hij consulteerde ook Dr. R. (...) in Heusden- Zolder. Hij verkiest in België te blijven, dicht bij zijn ouders. Hij wordt in zijn dagelijks leven geholpen door zijn echtgenote die hier ook verblijft. Hij heeft twee kinderen.

Analyse van dit medisch dossier leert mij dat betrokkene lijdt aan

- Een persoonlijkheidsstoornis die werd vastgesteld in 1995 waarbij men hem vrijstelling van legerdienst verleende. Deze vrijstelling werd nogmaals bevestigd in 1999. Betrokkene had hallucinaties, was soms agressief, ondernam in de jaren 1999 tot 2001 intoxicatiepogingen waarvoor hij werd gehospitaliseerd.

- Betrokkene heeft psychiatrische opvolging nodig die hij in Skopje al die jaren ook kreeg, tussen 1995 en 2010. Hij wordt nu in België om de 2 maanden opgevolgd door een psychiater. Hij neemt op dit ogenblik medicatie, een antidepressivum Sipralexa(=escitalopram), twee neuroleptica Zyprexa(=olanzapine) en Abilify (= aripiprazol) en een tranquillizer Xanax(=alprazolam).

De aandoening verhindert betrokkene niet om te reizen. Ondersteuning door de familie is aangewezen maar strikte mantelzorg 24u op 24u is niet nodig.

De vraag stelt zich naar de behandelingsmogelijkheden in Macedonië.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene) :

Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank(1): van International SOS(2) van 22/06/2012 met uniek referentienummer BMA 4133 en van 03/05/2011 met nummer 3423

- http://www.who.int/mental_health/macedonia_who_aims_report.pdf
- http://www.reglek.com.mk/publikacii/reqistar2011_cd.pdf
- http://www.who.int/selection_medicines/countrv_lists/mkd_2010.pdf

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat het gezondheidssysteem er in Macedonië erg op vooruit is gegaan de laatste jaren. Er zijn ettelijke ziekenhuizen met psychiatrische diensten. Ambulante opvolging door een psychiater is mogelijk en hospitalisatie op een psychiatrische dienst ook. Verwijzend naar het Verslag van de World Health Organisation over het Psychisch gezondheidssysteem in Macedonië van 2009, blijkt dat zowel ambulante opvolging als hospitalisatie mogelijk is voor patiënten met allerhande psychiatrische problemen. 131 psychiaters werken in staatsverband samen met honderden andere gezondheidswerkers in meerdere instellingen. Qua medicatie is Escitalopram geregistreerd oa. onder de naam Elicea zie Reglek p.91, Alprazolam onder de naam Alprazolam zie Reglek p. 11, olanzapine onder de naam Oferta zie Reglek p. 214. Aripiprazol(dit is Abilify) is niet geregistreerd in het land maar het kan vervangen worden door equivalenten.

Wat de concrete beschikbaarheid betreft: op de lijst van essentiële geneesmiddelen staan Alprazolam en Olanzapine. Dit betekent dat ze te verkrijgen zijn en goedkoop zijn. Aripiprazol staat niet op de lijst maar kan vervangen worden door equivalenten zoals Risperidone of Clozapine die er wel op staan. Escitalopram is geregistreerd maar er is twijfel over de concrete beschikbaarheid. Er zijn equivalenten die op de lijst staan van essentiële geneesmiddelen zoals Fluoxetine, Paroxetine, Sertraline en Venlafaxine.

Een aantal hospitalen met psychiatrische dienst:

- *Psychiatrie Clinic, Beogradska BB, Skopje*
- *Clinical Hospital Sistina, Skupi BB, Skopje*
- *Hospital for mental diseases Bardovci, Str Skupi 1000 Skopje*
- *ZEGIN Bunjakovec, Bulevar Partizanski nr 25/1-35, 1000 Skopje*

1 Het Med-COI project is een project rond uitwisselen van bestaande informatie, beste praktijkvoering en ontwikkelen van een gemeenschappelijke aanpak in het verzamelen en gebruik van medische COI (country of origin information); het MedCOI- project is gebaseerd op een initiatief van de Nederlandse Immigratie- en Naturalisatiedienst, Bureau Medische Advisering, telt 17 partners (16 Europese landen en het International Centre for Migration Policy Development) en wordt gefinancierd door het European Refugee Fund).

Disclaimer : de informatie die verstrekt wordt is beperkt tot de beschikbaarheid van medische behandeling, meestal in een bepaald ziekenhuis/gezondheidsinstelling, in het land van herkomst; er wordt geen informatie verstrekt over de toegankelijkheid van de behandeling.

2 International SOS is een internationale onderneming rond gezondheidszorg, medische bijstand en veiligheidsdiensten. Zij bezit klinieken in meer dan 70 verschillende landen en heeft een wereldwijd netwerk van urgentiecentra. International SOS is gecontracteerd om informatie te verstrekken over de beschikbaarheid van medische behandeling in landen wereldwijd.

Toegankelijkheid van de zorgen in het herkomstland of land van gewoonlijk verblijf.

Wat betreft de toegankelijkheid van de medische zorgen in het herkomstland, zijnde Macedonië, verwijst ik naar volgende documenten:

- *Country of Return Information Project, Country Sheet Macedonia, 2009, geraadpleegd op 03.04.2013 via <http://www.vluchtelingenwerk.be/bestanden/CRI/cs-macedonia-en.Ddfn>)*
- *zie administratief dossier DVZ OV 6626410 (2)*
- *zie administratief dossier DVZ OV 6626410 (3)*
- *zie administratief dossier DVZ OV 6626410 (4)*
- *Internationale Organisatie voor Migratie Brussel, Bijstand bij vrijwillige terugkeer en reïntegratie, geraadpleegd op 03.04.2013, <http://avrr.belgium.iom.int/nl/home.html> (5)*

Wat betreft de financiële toegankelijkheid:

Macedonië kent een uitgebreid sociale zekerheidssysteem, gefinancierd door oa. bijdragen van de werknemers, waar alle Macedonische burgers een beroep op kunnen doen. Dit systeem omvat werkloosheidsuitkeringen, ziekteuitkeringen, invaliditeitsuitkeringen, pensioenen, ed. (1).

Daarnaast kent het land een systeem van verplichte ziekteverzekering voor zowel werknemers, zelfstandigen, gepensioneerden, uitkeringsgerechtigden, als werklozen die zich registreerden bij het Macedonische 'Employment Service Agency' (1).

Daarnaast dient ook vermeld te worden dat betrokkene - voorafgaand aan zijn verblijf in België - reeds de nodige medische zorgen (ambulante opvolging door een gespecialiseerde arts, hospitalisatie, de nodige medicatie) ontving voor zijn aandoening in Macedonië. Er zijn bijgevolg geen redenen om aan te nemen dat dit niet opnieuw het geval zou zijn (2).

Bovendien geldt deze beslissing ook voor de echtgenote (en minderjarige kinderen) van betrokkene. Uit het dossier blijkt niet dat de echtgenote van betrokkene momenteel arbeidsongeschikt zou zijn. Er zijn bijgevolg geen redenen om aan te nemen dat zij niet in staat zou zijn een beroepsactiviteit uit te oefenen en zodoende een inkomen te verwerven. Er kan dan ook van uitgegaan worden dat zij in staat is in te staan voor eventuele bijkomende (al dan niet onofficiële) kosten verbonden aan de noodzakelijke medische behandeling van haar echtgenoot (3). Wat betreft de argumenten die aangehaald werden in het verzoekschrift:

De advocaat van betrokkene haalt in het verzoekschrift aan dat betrokkene uitgesloten wordt van alle medische zorgen omwille van zijn Roma-origine. Enerzijds worden er geen bewijzen aangebracht die deze bewering onderbouwen, anderzijds dient nogmaals opgemerkt te worden dat betrokkene in de periode voor zijn vertrek naar België alle nodige medische zorgen ontving (4).

Overige informatie:

Verder dient vermeld te worden dat betrokkene beroep kan doen op het REAB-programma van de International Organisation for Migration (IOM). De IOM wil de zelfstandigheid en integratie van mensen die terugkeren naar hun herkomstland verbeteren door ze te assisteren bij hun terugkeer en hun reïntegratie. Zo kunnen ze beschikken over microkredieten om hen te ondersteunen bij de opbouw van een nieuw leven (5).

De zieke lijdt niet op zodanige wijze aan een aandoening dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen bestaan en toegankelijk zijn in het herkomstland.

Conclusie:

Vanuit medisch standpunt kunnen we mijns inziens dan ook besluiten dat de aandoening, hoewel dit kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico zou kunnen inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar en toegankelijk is in Macedonië.

Derhalve is er m.i. vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland."

In het betreffende advies gaat de ambtenaar-geneesheer in op de voorgelegde medische stukken en de ziekte-toestand van eerste verzoekende partij. Hij licht de aandoeningen van eerste verzoekende partij zoals deze blijken uit de voorgelegde medische stukken toe en geeft aan dat gelet op de angstdepressie en posttraumatische stressstoornis waarvoor zij medicamenteus wordt behandeld en dient te worden opgevolgd, een onderzoek naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de noodzakelijke medische zorgen in het land van herkomst, Macedonië, dient te worden uitgevoerd. Hij stelt hierbij vast dat de noodzakelijke behandeling en opvolging voor eerste verzoekende partij beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst. Hij licht hier tevens toe op basis van welke bronnen en bevindingen hij tot dit besluit komt. Verder stelt hij vast dat er geen contra-indicatie is om te reizen en eerste verzoekende partij geen mantelzorg behoeft, hoewel ondersteuning door de familie aangewezen is.

Uit het betoog van de verzoekende partijen blijkt dat zij het niet eens zijn met het besluit van de ambtenaar-geneesheer dat uit informatie van de WHO kan worden afgeleid dat de voor de eerste verzoekende partij noodzakelijke medicijnen in Macedonië beschikbaar zijn. Zij verwijten de ambtenaar-geneesheer bij dit onderzoek medicatie die niet beschikbaar zou zijn te hebben vervangen door vervangende medicatie waarvan de beschikbaarheid wel zou vaststaan.

Waar de verzoekende partijen stellen dat hun aanvraag onzorgvuldig werd behandeld omdat men voorbijgaat aan het feit dat het gaat om vervangingsmedicijnen en zij voorhouden dat de nodige medicatie niet voorhanden is ondanks het advies van de ambtenaar-geneesheer, wijst de Raad er op dat hij in het kader van zijn wettigheidstoezicht dient na te gaan of het advies van de ambtenaar-geneesheer steunt op een correcte feitenvinding. Het komt de ambtenaar-geneesheer toe na te gaan of equivalenten van noodzakelijke medicatie al dan niet voorhanden zijn.

Uit het administratief dossier en het advies van de ambtenaar-geneesheer blijkt dat de eerste verzoekende partij medicamenteus wordt behandeld met Sipralaxa (=escitalopram), Zyprexa (=olanzapine), Abilify (=aripiprazol) en Xanax (alprazolam). Dit wordt door de verzoekende partijen ontkend noch weerlegd.

De Raad stelt vast dat de ambtenaar-geneesheer bij zijn onderzoek naar de beschikbaarheid van de noodzakelijke medicatie verwijst naar 4 bronnen:

- Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank(1): van International SOS(2) van 22/06/2012 met uniek referentienummer BMA 4133 en van 03/05/2011 met nummer 3423
- http://www.who.int/mental_health/macedonia_who_aims_report.pdf
- http://www.reglek.com.mk/publikacii/registar2011_cd.pdf
- http://www.who.int/selection_medicines/country_lists/mkd_2010.pdf

Met betrekking tot escitalopram verklaart de ambtenaar-geneesheer dat dit in Macedonië is geregistreerd onder de naam Elicea. Alprazolam is geregistreerd onder diezelfde naam, olanzapine onder de naam Oferta. Zoals aangegeven in het advies blijkt dit inderdaad uit het document onder de link http://www.reglek.com.mk/publikacii/registar2011_cd.pdf, nu de naam van de stof er wordt vermeld onder de geregistreerde naam. Met betrekking tot aripiprazol verklaart de ambtenaar-geneesheer dat dit niet geregistreerd is in Macedonië maar kan worden vervangen door equivalenten.

Vervolgens onderzoekt de ambtenaar-geneesheer de concrete beschikbaarheid van genoemde producten. Hij stelt: *“op de lijst van essentiële geneesmiddelen staan Alprazolam en Olanzapine. Dit betekent dat ze te verkrijgen zijn en goedkoop zijn. Aripiprazol staat niet op de lijst maar kan vervangen worden door equivalenten zoals Risperidone of Clozapine die er wel op staan. Escitalopram is geregistreerd maar er is twijfel over de concrete beschikbaarheid. Er zijn equivalenten die op de lijst staan van essentiële geneesmiddelen zoals Fluoxetine, Paroxetine, Sertraline en Venlafaxine.”*

In het administratief dossier bevindt zich inderdaad een afdruk van het stuk met referentie BMA 4133 van de MedCOI-databank van 22 juni 2012. Uit dit stuk blijkt dat volgende medicatie wel degelijk beschikbaar is in Macedonië: fluoxetine, venlafaxine, paroxetine, sertraline, olanzapine en risperidon. Tot de lijst van noodzakelijke medicatie van de eerste verzoekende partij behoort echter ook alprazolam. De Latijnse naam van dit product komt voor in een afdruk van de website http://www.who.int/selection_medicines/country_lists/mkd_2010.pdf (pagina 44 van 52), die zich eveneens in het administratief dossier bevindt, zo blijkt na raadpleging van de opgegeven webpagina. Op cijfercodes en vermeldingen van gewicht of volume na, is het document opgesteld in Cyrillisch schrift. Ook op de webpagina http://www.reglek.com.mk/publikacii/registar2011_cd.pdf komt de Latijnse naam alprazolam voor, doch de bijbehorende paragraaf bestaat uit Cyrillisch schrift in combinatie met gewichten.

De Raad kan verwijzen naar artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat luidt:

“De stukken waarvan de partijen willen gebruik maken worden in originele vorm of onder vorm van een kopie voorgelegd en dienen, indien zij in een andere taal dan deze van de rechtspleging werden opgesteld, vergezeld te zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Bij gebreke aan een dergelijke vertaling, is de Raad niet verplicht deze documenten in overweging te nemen.”

De Raad stelt vast dat de betrokken webpagina's zijn opgesteld in een voor de Raad onbegrijpbare taal, in een voor hem onleesbaar alfabet, met name het Cyrillische. De namen van de medicatie zijn weliswaar leesbaar, maar uit het loutere feit dat deze voorkomen op deze pagina's kan niet afgeleid worden dat ze beschikbaar is. De Raad is immers niet in staat de hoofding van de verschillende kolommen te lezen of de betekenis van de gebruikte lettercodes in de legende na te gaan op de site http://www.who.int/selection_medicines/country_lists/mkd_2010.pdf, gezien deze informatie slechts in het Cyrillisch is weergegeven. Hetzelfde geldt voor de vermeldingen in Cyrillisch schrift op de website http://www.reglek.com.mk/publikacii/registar2011_cd.pdf. In het administratief dossier bevindt zich ook geen vertaling van de betrokken stukken of relevante onderdelen ervan.

De Raad dient dan ook vast te stellen dat uit de betrokken stukken waarnaar de ambtenaar-geneesheer verwijst, niet kan afgeleid worden of hij hieruit wel de juiste conclusie heeft getrokken. Op dit vlak is het voor de Raad dan ook onmogelijk om zijn wettigheidstoetsing door te voeren.

Gelet op de onbegrijpbaarheid van genoemde documenten is de Raad in de onmogelijkheid om na te gaan of de conclusie van de ambtenaar-geneesheer, namelijk dat alle noodzakelijke medicatie, waaronder equivalenten voor de huidige therapie, beschikbaar is in Macedonië, correct is genomen en om de wettigheid van het op deze documenten steunend onderdeel van het medisch advies na te gaan.

Zodoende kan de juistheid van de conclusie van de ambtenaar-geneesheer dat uit het voorgelegd medisch dossier niet kan worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen bestaan in het herkomstland, conclusie waarop de eerste bestreden beslissing stoelt, niet worden nagegaan.

De eerste bestreden beslissing moet worden vernietigd. Het betoog van de verwerende partij in de nota doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

3.4. Met betrekking tot de tweede en derde bestreden beslissing merkt de Raad op dat deze op dezelfde dag werden genomen en ter kennis gebracht, en door dezelfde gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris als de beslissing tot ontvankelijkheid doch ongegrondheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, zodat de verknochtheid blijkt tussen de bestreden bevelen en de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Gelet op de nauwe samenhang tussen enerzijds de beslissing waarbij de aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en anderzijds de bevelen om het grondgebied te verlaten en de vaststelling dat deze eerste beslissing vernietigd dient te worden om reden dat de Raad zijn wettigheidscontrole van bepaalde onderdelen van het advies van de ambtenaar-geneesheer niet kan uitvoeren bij gebrek aan een vertaling van de documenten waarop de ambtenaar-geneesheer zich steunt, dienen met het oog op de rechtszekerheid en in het belang van een goede rechtsbedeling de bevelen om het grondgebied te verlaten eveneens uit het rechtsverkeer te worden gehaald en te worden vernietigd.

4. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

Artikel 1

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 17 april 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en tot afgifte van de bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13) worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juni tweeduizend zestien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. BEELEN